

РЕШЕНИЕ

№ 4100

гр. София, 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 09.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **11132** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Делото е образувано по жалба на С. А. М., подадена от пълномощника адвокат В. П., срещу Писмо изх.№РЛН20-АХ00-120(1)/14.10.2020г. от главния архитект на район „Л.“ – Столична община, с което е постановен отказ по Заявление с вх.№РЛН20-АХ00-120/02.10.2020г.

Жалбоподателят С. А. М. оспорва писмото като незаконосъобразен административен акт. В жалбата и в допълнително становище от 21.12.2020г. към нея жалбоподателят поддържа, че обжалваното писмо има белезите на индивидуален административен акт, с който по същество се отказва издаване на разрешение за поставяне на преместваем обект, а не за отказване на административна услуга. Счита, че отказът е постановен при съществени нарушения на производствените правила, изразяващи се в това, че административният орган не е изяснил служебно всички факти и обстоятелства от значение за производството. Оспорва фактическите констатации на органа, като твърди, че поставените павилиони съответстват на пълно на одобрения инвестиционен проект, въз основа на който е издадено предходно разрешение за поставяне. Искането към съда е да се отмени изричният отказ за предоставяне на административна услуга презаверка и преписката да се върне на административния орган за провеждане на производство по одобряване на схема и издаване на разрешение за поставяне на преместваеми обекти,

каквото по същество е подаденото заявление, по което е образувано производството. В съдебното заседание жалбата се поддържа от адв.П.. Заявена е претенция за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – главният архитект на район „Л.“ – Столична община, чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. Н. оспорва жалбата като недопустима. Твърди, че оспореното писмо не представлява индивидуален административен акт, а има уведомителен характер, тъй като с него се разяснява, че не съществува процедура по презаверка на разрешение за поставяне. Моли производството по делото да бъде прекратено. Алтернативно, оспорва жалбата като неоснователна. Претендира възнаграждение за процесуален представител.

Съдът, след преценка на представените доказателства и твърденията на страните, приема:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти

На жалбоподателя е издадено Разрешение за поставяне №66/09.05.2013г. на „Павилиони за търговски и обслужващи дейности и фирмени надписи“ в собствения му поземлен имот 68134.4358.210, кв.12, м.“Л.-9.м.р.“, С., съгласно одобрени проекти на 08.05.2013г. Разрешението е издадено за срок не повече от 5 години, считано от датата на издаване – съответно до 09.05.2018г. Одобрената проектна документация е представена по делото.

Административното производство е започнало по Заявление с вх.№РЛН20-АХ00-120/02.10.2020г., подадено от жалбоподателя на предоставен формуляр, в който е отбелязано със съответния символ, че се иска одобряване на схема за поставяне на преместваеми обекти, рекламни и информационни елементи и др. по чл.56 и чл.57 от ЗУТ. В текста на заявлението по-нататък е написан свободен текст, с който се заявява, че се иска разрешение за подновяване на разрешението за поставяне.

Административният орган е приел, че е сезиран с искане за предоставяна административна услуга презаверка на издаденото разрешение за поставяне, което е с изтекъл срок. Приел е, че са налице следните пречки за изпълнение на исканата административна услуга: обектите не отговарят на одобрения проект; за тях не е издадено удостоверение за въвеждане в експлоатация; обектите подлежат на премахване на основание чл.57а от ЗУТ.

С административната преписка е представен Констативен акт №361/15.10.2020г., съставен от длъжностни лица в район „Л.“ – СО, с който се открива производство по чл.57а от ЗУТ за премахване на преместваемите обекти. Установено е, че павилионите не са разположени на указаното място в одобрения инвестиционен проект и са с по-голяма площ от одобрената площ от 92,66 кв.м.

В съдебното производство са изслушани две съдебни експертизи от вещо лице инженер конструктор и от вещо лице архитект. Заключениеята се ценят от съда като добросъвестни и компетентни, и съответни на събраните по делото доказателства. Вещите лица дават заключение, че двата павилиона, изпълнени в имота на жалбоподателя, съответстват напълно на одобрения проект – външните размер на двата съседни павилиона съответстват на размерите от проекта. Двата павилиона

имат самостоятелни входи откъм улицата. Павилионите са разделени от преградна стена, в която е изпълнен отвор, като по този начин може свободно да се преминава от вътрешността на единия павилион във вътрешността на другия. Отворът не засяга конструкцията на павилионите и вероятно е изпълнен, защото търговските обекти се стопанисват от едно и също лице. Заключение на експертизата, допълнено в съдебното заседание е, че направеният отвор в преградната стена между павилионите не представлява съществено отклонение от одобрения проект.

Правни изводи:

По допустимостта на жалбата

Оспореното писмо има характер на индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, тъй като засяга пряко и непосредствено законните интереси на жалбоподателя. Характерът на акта се извежда от съдържанието и от последиците му, а не от квалификацията или наименованието, които му дава органът. По същество с писмото се отказва издаване на административен акт – разрешение за поставяне, а не отказ за се извърши административна услуга, както се сочи в него. Отделно от това, отказът да се извърши административна услуга подлежи също на съдебен контрол. Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК.

По тези съображения съдът приема жалбата за процесуално допустима.

По основателността на жалбата

Оспореното писмо е издадена от компетентен орган, в рамките на делегираната му със Заповед № РД50-395/14.06.2017г. г. на кмета на Столична община компетентност.

В хода на административното производство са допуснати съществени нарушения на процедурните правила. На първо място, административният орган не е изпълнил задължението си по чл.9, ал.4 от АПК да укаже процесуално съдействие на жалбоподателя. Органът е длъжен да знае и да укаже на жалбоподателя, че процедура по подновяване на разрешение за поставяне – както е посочено в свободния текст на заявлението – е недопустима, тъй като нито ЗУТ, нито Наредбата за преместваемите обекти, за рекламните, информационните и монументално-декоративните елементи и за рекламната дейност на територията на столична община (Наредбата), приета от Столичния общински съвет с Решение № 717 на СОС по Протокол № 71 от 06.11.2014 г., в сила от 06.11.2014 г. предвиждат такава процедура. Органът е бил длъжен да провери допустимостта на искането (чл.27, ал.2, т.5 от АПК) и след като е предоставил формуляр, да окаже съдействие за попълването му (чл.28, ал.1, т.2 от АПК). При наличието на две различни искания, посочени в заявлението – одобряване на схема за поставяне и подновяване на разрешението за поставяне, органът е следвало да укаже на жалбоподателя да уточни искането си. Вместо това органът е провел само производство по недопустимата процедура по подновяване на разрешението за поставяне, като е приел, че са налице пречките, посочени в мотивите на акта – несъответствие на обектите с одобрените проекти, липса на въвеждане в експлоатация, наличие на производство по премахване. Никъде в ЗУТ и в Наредбата няма уредени нито положителни изисквания, нито пречки за презаверка на разрешение за поставяне, тъй като такава процедура не е предвидено изобщо.

Искането за одобряване на схема за поставяне изобщо не е разгледано от ответника и няма произнасяне по него.

Допуснатите нарушения са от категорията на съществените, тъй като влияят пряко на крайния резултат от административното производство. На основание чл.146, т.2 от АПК оспореният акт следва да бъде отменен, а преписката да се върне на административния орган за ново разглеждане по реда на производството по чл.56 от ЗУТ за одобряване на схема за поставяне – каквото е първото искане в подадения формуляр от жалбоподателя. При новото разглеждане на преписката административният орган е длъжен да събере служебно необходимите доказателства, включително като укаже на страната какви документи трябва да представи. В случай че прецени, че одобрената проектна документация е относима към производството по одобряване на схема за поставяне и издаване на ново разрешение за поставяне, ответникът следва да се съобрази със заключенията на двете съдебни експертизи.

Разноски:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК право на разноски възниква за жалбоподателя. Ответникът следва да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 910 лева, извършени за държавна такса, експертиза и адвокатско възнаграждение, установени с представени по делото платежни документи. Разноските се изплащат от бюджета на Столична община.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Отказа на главния архитект на район „Л.“ – Столична община, обективиран в писмо изх.№РЛН20-АХ00-120(1)/14.10.2020г., по Заявление с вх.№РЛН20-АХ00-120/02.10.2020г. , подадено от С. А. М..

ИЗПРАЩА преписката на главния архитект на район „Л.“ – Столична община за нова разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. А. М. разноски по делото в размер на 910 (деветстотин и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: